

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Mani mīļotie draudzes locekļi, dārgie brāļi un māsas Kristū!

Ar Kristus Karaļa svētkiem, kurus svinējām 26.11., esam noslēguši Baznīcas liturģisko gadu, kurš mūsu draudzei un man personīgi šogad ir bijis ļoti smags, varbūt pat vissmagākais visā manā priesteriskajā kalpošanā. Dievam labpatika mūs pārbaudīt ar daudziem pārbaudījumiem un ciešanām, bet tieši tā arī parādās Kunga lielā mīlestība uz mums, grēciniekiem, jo tieši ciešanās Jēzus ir vistuvāk mums un norūda mūsu ticības spēkus priekšā stāvošajām cīņām ar pasaules ļaunumu un grēku. Jā, cilvēciski tas nav viegli nest lielus zaudējumus, daudz vieglāk ir mierināt citus, bet, kad tas skar mūs pašus konkrēti, tad arī parādās mūsu īstā ticība un labā griba paļauties uz Dieva palīdzību. Un šoreiz šis zaudējums ir milzīgs visai Lielvārdes draudzei, kura 9.11. būvnieku lielās bezatbildības un neprofesionālisma dēļ zaudēja savu dievnamu, jo atsāktu būvdarbu laikā nobruka tā kreisās sānu navas pamati, izspiežot uz ārieni kreisās puses un fasādes sienas, kas radīja milzīgas plaisas gan sienās, gan pamatos. Pateicība Dievam, ka šajā avārijā neviens necieta, jo sienas sabrukšanas gadījumā varētu būt liels risks strādnieku dzīvībai. Uzreiz tika veikti drošības pasākumi, norobežojot dievnama teritoriju ar metāla žoga posmiem un tika evakuēts viss iespējamais baznīcas inventārs. Par traģēdiju tika informētas attiecīgās iestādes un tika sasauktas 2 lielas komisijas, kuras apturēja atsāktos būvdarbus un slēdza dievnamu publiskajai lietošanai uz tā pilnīgas atjaunošanas laiku. Tas ir neizsakāms trieciens un zaudējums mūsu mīļajiem draudzes locekļiem, kuri tikai vēl 16.09. nosvinēja šī dievnama iesvētīšanas 25 gadu jubileju, kurā piedalījās arī mūsu arhibīskaps. Neviens tad nespēja iedomāties par tādu dramatisku pagriezieni šīs baznīcas vēsturē, kurā šis gads ieies kā melnais gads... Bet cilvēks kaļ plānus, taču ne vienmēr labi un pareizi tos realizē. Pašreiz notiek ēkas būvekspertīze, kas prasa zināmu laiku, lai varētu veikt attiecīgu atzinumu par avārijas cēloņiem un tās novēršanas risinājumiem. Uz šo brīdi ir skaidrs tas, ka ir noticis rupjš pārkāpums un atkāpšanās no būvprojektā paredzētajiem būvdarbu veikšanas noteikumiem un prasībām no būvnieku puses, kuriem ir jāuzņemas arī atbildība par pielaiestajām kļūdām, kuras nesīs milzīgus materiālos zaudējumus gan draudzei, gan pašiem būvniekiem. Ar saviem spēkiem

un dažu diecēzes palīgu atbalstu esam nostiprinājuši kreisās sānu navas griestus ar pneumatiskām sastatnēm, kuru noma ir dārgs prieks. Tāpēc tiek veikti risinājumi nomainīt šīs metāliskās stutes pret koka sastatnēm, jo paredzu, ka glābšanas darbi tiks iekonservēti līdz pavasarim. Taču nekad nevar neko prognozēt un paredzēt, kādas būs tālākas šīs avārijas sekas. Līdz ar to dievnams būs slēgts uz ilgstošu periodu, kas var būt pat vairāk kā gads, labākajā gadījumā. Mēs ļoti ceram un lūdzamies, lai labais Dievs mums palīdzētu ātrāk atsākt šos glābšanas un restaurācijas darbus, lai tiktu veikti pareizi risinājumi un būtu profesionāli veikti atbildīgie darbi. Būs vajadzīgi lieli līdzekļi, kuru draudzei nav, tāpēc ļoti lūdzam visus labas gribas cilvēkus un sevišķi kristiešus Lielvārdē, Latvijā un ārzemēs atbalstīt mūs ar saviem žēlsirdības ziedojumiem, cik tas būtu Jūsu spēkos un iespējās. Mēs lūdzamies un lūgšimies par visiem ziedotājiem un mūsu labdariem katru dienu sv. Misē un Rožukronī. Ja katrs gribētu mums palīdzēt kaut ar pavisam mazu ziedojumu, tad kopā no daudzu puses tas būtu liels atbalsts un palīdzība restaurēt šo saplaisājušo dievnamu, kura pamatus pirms gada esam sākuši stiprināt. Reāli viena puse ēkas pamatu jau bija nostiprināti ar jaunu 50cm betona pamatu joslu, ieburbjot visā veco pamatu perimetrā 84 mikropāļus, kuru galus bija jānobetonē līdzīgā veidā arī ēkas kreisajā pusē. Bet sanāca fatāla kļūda, kas tagad ļoti dārgi maksās, lai to izlabotu.

Tik skumīgs mums visiem bija šis novembra mēnesis. Taču draudzes dzīve nedrīkst ar to apstāties, tai ir jāturpinās tālāk un mums ir jāstiprina mūsu garīgā dievnama sabrukušos pamatus par spīti visiem mūsu nelabvēļiem, kuri atļaujas ļauni runāt un priecāties par mūsu nelaimi. Lai Dievs viņiem piedod!

Ar Adventa 1. svētdienu 3.12. iesākās jaunais Baznīcas liturģiskais gads, gatavojot mūs Kristus Dzimšanas svētkiem un aicinot atvērt mūsu sirdis, lai tās būtu gatavas arī uz Kristus otrreizējo atnākšanu laiku beigās jeb parūziju. Sagatavosimies uz Dieva Dēla Dzimšanas svētkiem ar labu Adventa grēksūdzi paši un pamudiniet to izdarīt arī savus ģimenes locekļus. Neaizmirstiet arī slimos, vecos un vientuļos, lai visiem būtu dota žēlastība nomazgāt dvēseles un piedzīvot sirdīs Dieva Bērniņa piedzimšanu. 24.12. dosimies uz Vigīlijas Misi pl. 21:00 pie brāļiem luterāņiem viņu baznīcā Lāčplēsī, bet pārējie dievkalpojumi būs mūsu draudzes mājas kapelā. Visiem novēlu svētību un mieru šajā Adventā! *Pr.A.S.*

Mani satrauc

Mūsu draudzes lielās neveiksmes un bēdas satrauc visus labas gribas cilvēkus. Diemžēl daudziem gribas meklēt vainīgos un piedomāt klāt pie dzirdētā. Toreiz no 1989. līdz 1992. gadam, kad ar likumu baznīcu celtniecība bija aizliegta, mūsu draudze sarosījās paplašināt vecās baznīcas telpas no apmēram 80 vietām uz tagadējo platību. Draudzes prāvests A. Mičulītis smagi saslima un mūs sāka apkalpot Rīgas Sv. Antona draudzes priesteri mosinjors Jānis Vaivods ar tikko Rīgas Garīgo Semināru beigušo vikāru Pāvilu Odiņu. Draudzes locekļu skaits pieauga līdz 500. Tad bija inflācija – naudas bija vairāk kā saražoto preču. Brocēnu cementu un Lodes ķieģeļus bija obligāti jāšūta uz Krieviju. Latvijai palika tikai pārpalikums. Vladislavs Poļevskis nostāvēja rindā 12 stundas pie „Būmaņa” veikala pēc cementa un saņēma atbildi: „Šonedēļ cementa nebūs. Varbūt otrdien...” Pa kluso nedaudz iedeva Lāčplēsis un Ogres SCO, bet pamati līdz 1989.g. salam ir jāieliek, lai pavasarī darbus varētu turpināt. Visi gribēja tikai labu. Pāri galvai rēkdami laidās padomju iznīcinātāji. Neiedomājāties, ka drīz varēs brīvi celt baznīcas. Braucām uz barikādēm. Radās cerība. Materiālu veikalos vēl arvien nebija, bet baznīcas sienas cēlās apkārt vecajai baznīcai, pārsvarā ar kolhoza Lāčplēsis „iedotajiem” ķieģeļiem. Nemeklēsim vainīgos.

Mani satrauc arī mūsu dievnama sānu altārgleznu (ikonu) liktenis. Jēzus Sirds svētglezna dāvāta ap 1943. gadu no Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcas. Fatimas Dievmātes svētgleznu mums no Polijas atveda pr. Pāvils Odiņš speciāli mūsu pārbūvētajai baznīcai. Jāzeps Grišāns ar Teklu Poļevsku to ierāmēja un pr. Odiņš to svinīgi iesvētīja 1990.g. jūlijā, atvadoties no mūsu draudzes.

Pašlaik svētgleznas ir novietotas draudzes mājā tā, ka mēs varam tās glāstīt, bučot, nejauši saskrāpēt vai apliet. Šādu mākslas darbu glabāšanas likums nosaka, ka gleznai drīkst pieskarties tikai ar cimdkiem. Restaurācija ir ļoti dārga. Restaurators redzēs katru mūsu plaukstu, lūpu vai citu pieskārienu, kas viņam jānoņem. Protams, ir speciālas ikonas, kuras jau veidojot ir radītas tā, ka tās var glāstīt un bučot, un saņemt svētību. Mūsu altārgleznas dod svētību, lūdzoties uz tām no attāluma. *Anastasija Neretniece*

Gaidu šos svētkus

Šajos mēnešos daudz kas notika, baznīcai ir atdalījies jumts no sienas un dievkalpojumi notiek draudzes mājā. Cerams, ka Pusnakts Mise arī notiks pie mums, draudzes mājā, tāpēc ka dēļ celtniekiem nevar notikt baznīcā. Cerams, ka mēs visi Ziemassvētkos būsīm atnākuši pie Jēzus.

Edgars Čubatjūks

Kurš gan būtu domājis, ka pēc 25 gadiem mūsu baznīcai notiks tāda nelaime, ka pamati tik stipri cietīs un ka baznīcu nāksies slēgt. Viens jautājums mani ļoti mulšina, kur šogad svinēsim Kristus Dzimšanas dienu jeb Ziemassvētkus, jo baznīcā tos svinēt nevar. Es pats domāju, ka svinēsim draudzes mājā, bet priesteris teica, ka luterāņu mācītājs mūsu draudzi ir uzlūdzis pie sevis, tāpēc mani tas arī mazliet iepriecina, jo visi kuri gribēs svinēt Ziemassvētku vakaru ar Dievu, varēs to piepildīt.

Ivars Čubatjūks

Lietas nav tādas, kā izskatās

"Divi eņģeļi - ceļinieki palūdza naktsmājas kādā bagātā ģimenē. Ģimene nebija viesmīlīga un negribēja ceļiniekus izguldināt viesistabā - tiem tika atvēlēta guļvieta aukstā pagrabā. Iekārtojoties uz guļu, vecākais eņģelis ieraudzīja sienā caurumu un aizmūrēja to. Kad jaunākais eņģelis to ieraudzīja, viņš pajautāja - kāpēc? Vecākais atbildēja: „Lietas nav tādas, kā izskatās.”

Nākamajā naktī eņģeļi ieradās nakšņot ļoti nabadzīgā, bet ļoti viesmīlīgā ģimenē. Nabadzīgie ļaudis padalījās ar eņģeļiem ar savu pieticīgo ēdienu un atvēlēja gulēšanai savu gultu, lai ceļinieki varētu labi izgulēties. No rīta pamozdamies, eņģeļi atrada vīru un sievu raudam. Viņiem naktī bija nomirusi vienīgā gov. Jaunākais eņģelis atkal prasīja vecākajam: „Kā kaut kas tāds varēja notikt? Pirmajam vīram bija viss un Tu viņam palīdzēji. Otrajai ģimenei nebija gandrīz nekā, bet viņi bija gatavi dalīties ar to mazumu, kas tiem bija, bet Tu ļāvi, lai viņiem nomirst vienīga gov. Kāpēc?” „Lietas nav tādas, kā izskatās,” atbildēja vecākais eņģelis. „Kad mēs bijām pagrabā, es sapratu, ka aiz cauruma sienā ir apslēpts zelts, bet saimnieks par to vēl neko nezināja. Viņš bija rupjš un negribēja darīt labu. Es saremontēju sienu, lai viņš neatrastu šo apslēpto mantu. Kad nākošajā naktī mēs nakšņojām nabadzīgajā ģimenē, ieradās nāves eņģelis, lai paņemtu saimnieka sievu. Es tam sievas vietā atdevu govī. Lietas nav tādas, kā izskatās. Mēs nekad nezinām visu. Un pat ja tici, tev jārod sevī uzticība, ka viss, kas notiek, notiek tev par labu. Bet to var apjaust tikai ar laiku...”

Vienmēr atceros šo stāstu brīžos, kad man nav īsti saprotams, kāpēc ar mums notiek, tas kas notiek, kad Dievam gribas jautāt: „Kāpēc? Kāpēc tas notika tieši ar mani?”

Daudz domājot par to, kas noticis ar mūsu dievnamu, esmu nākusi pie secinājuma, ka Dievs mums noteikti kaut ko mēģina pateikt, kaut ko, ko mēs par varītēm negribam saklausīt un saredzēt.

Varbūt pirms tam ka mēs glābjam mūsu dievnama pamatus, mums vajadzētu atjaunot un saglabāt mūsu sašķeltās draudzes pamatus. Mums būtu vienreiz jāklūst vienotiem gan lūgšanās, gan arī praktiskās lietās, atbalstot un palīdzot mūsu priesterim. Paļausimies uz Dieva mīlestību un žēlsirdību!

Gaidot Kristus Dzimšanas svētkus, lai visiem sirdīs iemājo miers un pārliecība: „Dievs mūs mīl!”

Baiba Čubatjūka

Latvijai - 99

Ka tradīcija 18. novembrī ir Ekumēniskais dievkalpojums Lielvārdes evaņģēliski luteriskajā baznīcā. Ar šo dievkalpojumu sākas Latvijas proklamēšanas 99. gadadienas svinības. Par cik laika apstākļi nebija tie labākie, dievlūdēju arī bija mazāk, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem.

Viss dievkalpojums bija veltīts Latvijai. Pateicības un lūgumi Dievam tikai izteikti gan vārdos, gan dziesmās. Tās izpildīja koris kopā ar visiem klātesošajiem ērģeļu un flautas pavadījumā. Vispirms izteicām pateicības par mūsu novada čaklajiem cilvēkiem, par izaugušo ražu, par labiem dabas apstākļiem. Tika lūgts arī par mūsu draudzēm, par mūsu novadu, lai tas tiktu sakopts, lai neviens nebrauktu projām laimi meklēt svešās zemēs. Der atcerēties pasaku varoni Sprīdīti. Apceļojis pasauli laimi meklējot, viņš atgriezās mājās un šeit atrada savu vietu dzīvē, darbu un laimi. Otrs piemērs ir „pazudušais dēls” no Bībeles. Tēvs, prieka pilns, sagaida mājās savu pa pasauli klejojošo dēlu, kas dzīvoja trūkumā, un sarīko viņam lielas svinības, jo pazudušais dēls ir atgriezies mājās, savā ticībā. Ir jāzina un jāatceras, ka Dievs mums katram ir devis vienu talentu. Dzīves laikā tas prasmīgi jāizmanto – saprātīgi un lietderīgi, lai pašam būtu viegli dzīvot un Dievs priecātos par mums.

Beigu daļā visi noskaidrījam Kunga lūgšanu „Mūsu Tēvs debesīs” un nodziedājam Valsts himnu. *L. Apsīte*

Zelta Laulību jubileja

Mūsu Latvijas dzimšanas dienā, 18. novembrī, iekrīt mūsu (Annas un Donāta Lesničenoku) 50. Laulības gadadiena. Pateicoties pr. Andrim Solimam un baznīcas draudzei, nosvinējām savas Laulības 50 gadu jubileju, svinīgi atjaunojot šī sakramenta solījumus draudzes mājā draudzes locekļu un mūsu bērnu un mazbērnu klātbūtnē.

Bijām ļoti pārsteigti un saviļņoti par tādu skaistu, svinīgu Zelta laulību ceremoniju, kaut arī mūsu baznīca mums bija slēgta uz remontu. Pateicos Dievam, Viņš ar mani ir vienmēr. 7 gadu vecumā tiku saņēmusi Pirmo Svēto Komūniju Stoļerovas baznīcā, kurā mana mamma dziedāja baznīcas korī. Priestera Ļeļeva māsa bija mana krustmāte. Baznīcas remonta laikā es palīdzēju priesterim. Pateicība viņiem! Baznīcas dārzā remonta laikā iznesa Jēzus Kristus brīnumdarītāja statuju, un ziemas laikā apkārt statujai nebija sniega. Visi ticīgie gāja uz celīšiem lūgt Dievu. Arī Donāta ģimenē visi bija ticīgi. Vecākais brālis Pēteris palīdzēja celt Kristus Karaļa baznīcu, viņš visu mūžu bija kalpojis baznīcā kā ministrants.

Pateicoties Dievam varēju nostrādāt Rīgas galvenajā pastā 42 gadus par telegrāfa, telefona pasta operatori. Visos svētkos bija jāstrādā, bet izaudzinājām meitu un dēlu, kuriem augstākā izglītība un maģistra grāds. Meita pabeidza arī mūzikas skolu. Dēls arī tagad mācās un strādā. Vecākajām mazmeitām jau augstākā izglītība. Betija mācās 11. klasē Rīgas 1. ģimnāzijā. Paula -8. klasē. Pateicība Dievam, ka grib mācīties. Pateicība arī Dievam, ka mēs ar Donātu esam savā baznīcā satikušies ar labiem un mīļiem cilvēkiem. Sirsnīgi pateicamies no visas sirds pr. Andrim Solimam, Ņinai, Geņai, koristiem, ministrantiem, visiem par ziediem un jūsu mīlestību. Arī mēs jūsim mīlam, jo Dievs ir mīlestība.

*Ar pateicību, jūsu draudzes locekļi –
Anna un Donāts Lesničenoki*

Pārdomājot visu notikušo, redzēto un man zināmo, rodas secinājums, kādēļ tas tā noticis. Pēc manām domām, vainīgi esam visi. Esam dzīvojuši viens no otra nošķirti, katrs savu savrup dzīvi - draudze savu kluso, neitrālo un prāvests Andris savu aktīvo dzīvi. Kalpošanas sākumā priesteris metās darbā ar sirdi un dvēseli. Padarīja daudz labu darbu draudzes labā. Bija atklāts visās lietās. Šis entuziasms pamazām sāka mazināties draudzes locekļu neatsaucības dēļ. Baznīcas griestu siltināšanā piedalījās apmēram 10 sievietes, gandrīz visas pāri 75.g.. Daudzus smagos darbus griestu platības sagatavošanā – dēlīšu pielabošanu, izolācijas plēves precīzu ieklāšanu griestos veica pats pr. Andris, uz vēdera gulēdams uz aukstajiem dēļiem (bija jau novembris un decembris). Mēs, sievietes, palīdzējām viņam, cik varējām, tīrīdami bēniņus no sadrupušajām vecajām putām un klādami Isover vates atgriezumus – gabaliņu pa gabaliņam, vienu pie otra cieši klāt uz jaunās plēves. Mūsu mazais kolektīvs sadraudzējās kopīgā darbā. Un tagad arī runājam par darbiem pavasarī pie baznīcas teritorijas sakopšanas. Ja nerodas jauni, dedzīgi, atsaucīgi cilvēki no draudzes, tad, dabiski, nākas meklēt un aicināt palīgā vecos draugus, kuri ir atsaucīgi un mēro tālu ceļu, lai atbalstītu un morāli stiprinātu mūsu pr. Andri. Ir prieks, ka mūsu prāvestam ir tādi labi un uzticīgi draugi, kuri steidzās viņu atbalstīt arī materiāli. Bet tas dažiem mūsējiem ļoti nepatīk. Mēs labāk kurnēsīm, paliksim maliņā, jutīsimies liekas vai atstumtas, labāk aizskriesim projām uz citām draudzēm, kur neko nevajag darīt, varēsīm labāk paklačoties, aprunāt savu draudzes ganu, kurš „man ir atņēmis manu baznīcu” un „kuram vajag atkāpties”... Pie tā visa paši vien esam vainīgi!

Es atbalstu pr. Andra aktivitātes, arī viņa piedalīšanos Pasaules jauniešu dienās Krakovā. Tas dod pozitīvu enerģiju sajūst sevi piederīgu jaunākai paaudzei. Arī svētceļojums uz Fatimu Dievmātes parādīšanās 100 gadu atceres dienā 13.05. tikai papildināja mūsu priestera zināšanas, redzesloku, stiprināja ticību, uzlaboja pašsajūtu ikdienas dzīvē. Mēs vairāki redzējām viņu daudz gaišāku un priecīgāku pēc šī svētceļojuma viņa rūpju un pārbaudījumu sagrauztajā sirdī. Liels notikums draudzē bija Tezē dienas. Mūsu draudze kopīgi ar luterticīgo draudzi uzņēma, izguldināja un paēdināja 2x dienā apmēram 130 jauniešu. Manuprāt, tas bija liels un atbildīgs darbs. Bija brīnišķīga kopīgā sv. Mise Jaungada dienā un tulkojumi vairākās valodās. Arī tur prāvests ļoti centās ar saviem palīgiem visu to labi noorganizēt. Vasarā tika sarūpēts par lētāku maksu autobuss braukšanai uz Aglonu 14.-15.08. Bet atsauce bija minimāla. Un vēl ir daudzas svētīgas lietas, ko prāvests organizē draudzes labā. Mēs varam lepoties, ka mums ir šāds prāvests. Bet ko mēs darām prāvesta labsajūtai? Ļoti maz, vai neko. Labi, ka ir vēl tādas personas, kuras par viņu lūdzas katru dienu, kā mūsu 2 „Margrietas”, 2 cilvēku grupas. Paldies visiem, kas to dara no sirds!

Ļoti svarīgs faktors labsajūtas uzturēšanai ir tā pati nauda. Vai mēs pildām Svēto Rakstu Dieva vārdus par šo jautājumu, kuri saka: „Dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pienākas, bet Dievam desmito daļu no visiem taviem ienākumiem” (3. Mozus gr. 27, 30-33). Ja šo likumu mēs pildītu, mūsu baznīca jau sen būtu uz stabiliem pamatiem. Mēģināsim atcerēties šo Dieva likumu Izraēļa tautai, vismaz laikā, kamēr atjaunos mūsu mīļo baznīcu. *L. Apsīte*

**Decembra mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē.**

**Visi dievkalpojumi notiek
draudzes mājas kapelā
2. stāvā Meža ielā 18.**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

07.12. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

8. decembrī — Dievmātes Bezvainīgās Ieņemšanas svētkos:

19:00 — svētku sv. Mise un Veltīšanās akts Dievmātes Bezvainīgajai Sirdij.

**Kristus Dzimšanas svētku dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē 2017. gadā**

24. decembrī - Kristus Dzimšanas svētku vigīlijā:

21:00 – Vigīlijas svētā Mise ar bērnu procesiju uz Betlēmes stallīti. **Dievkalpojums notiks luterāņu baznīcā Lāčplēšī!**

25. decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

0:00 – Pusnakts jeb Ganiņu svinīgā svētā Mise: **draudzes mājas kapelā 2. stāvā Meža ielā 18.**

10:00 - Kristus Dzimšanas svētku Laudes (Rīta slavas dziesmas).

11:00 – Dienas svētā Mise **draudzes mājas kapelā Meža ielā 18.**

26. decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas svētkos – svētā Mise: 13:00 – Madlienas pansionātā.

31. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos un Vecgada dienā:

11:00 – Lielvārdē: Pateicības sv. Mise, kuras laikā laulātie pāri atjaunos Laulības solījumus, un Himna „Tevi, Dievs, mēs slavējam” (*Te Deum laudamus*). Pusnaktī (0:00) - Jaunā gada iezvanišana un Rožukronis.

1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva Mātes svētkos: 11:00 – Lielvārdē: Svinīgā sv. Mise.

6. janvārī – Triju Ķēniņu svētkos jeb Zvaigznes dienā:

11:00 - sv. Mise. Tiks pasvētīts krīts, vīraks, ūdens un dārglietas.

7. janvārī – Kristus Kristības svētkos:

11:00 – sv. Mise. Noslēdzas Kristus Dzimšanas laiks.

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem mūsu un citu draudžu locekļiem, draugiem un labdariem par izteikto atbalstu caur lūgšanām un ziedojumiem mūsu dievnama atjaunošanas darbiem, sevišķi mazajam Lūkasiņam Pētersonam, kurš pirmais atveda savu sakrāto sīknaudiņu „Mūsu Lielvārdes baznīcai”. Paldies visiem, kuri palīdzēja evakuēt dievnama inventāru un ierīkot lūgšanu kapelu draudzes mājā. Lai Dievs Jūs dāsni atalgo par drosmi un patriotismu!!!

In memoriam

*priesterim Albertam Budžam
28.10.2017. Tilžā, bērnu dienā*

Cauri vēstures atklātām slejām
Lai tauta var Tēvzemi kopt,
Tu, priester, lai skaistāki ejam,
Spēji dvēselēm labāko dot.

Cik nokristīts, salaulāts, pavadīts
Caur vēju satrauktiem gadiem?
Tu vienmēr tiki sagaidīts,
Dieva Apredzes vadīts.

Par dzīvības graudiem sētiem -
Tu mīlēts, cienīts un teikts.
Nu Tavu dvēseli svētu
Lai labie eņģeļi sveic!

Ē. Leons

*Apsveicam Dzimšanas dienā:
Jumpravas Annu Līberi (10.12.) u.c.*

Uzmanību!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā ministranti mūsu baznīcā!!!*

Sirsnīgi sveicam katoļu Radio Marija Latvija 2. Dzimšanas dienā (8.12.)! Klausieties to FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv un atbalstiet finansiāli!

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

24.12. pl. 11:00 tiks pasvētītas Jūsu atnestās Bērna Jēzus figūriņas un “bētlemites”.

„Mūsu draudze” redakcija:
pr. Andris Solims (*mob.t.:29855768*)
e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv